

SLADKÝ ŽIVOT

A romantic couple is featured in a formal setting. The man, on the left, has short brown hair and a light beard, wearing a black tuxedo jacket over a white shirt. He is looking directly at the camera with a slight smile. The woman, on the right, has long dark hair and is wearing a light blue sleeveless dress. She is leaning in and kissing the man on the cheek. Her hand is resting on his shoulder, showing a large diamond ring. She is also wearing a large, ornate diamond earring and a thin bracelet. The background consists of a large window with a grid pattern, showing green foliage outside. The overall mood is romantic and elegant.

Lynne Grahamová
Můj zapomenutý
sňatek

LYNNE GRAHAMOVÁ

MŮJ ZAPOMENUTÝ
SŇATEK

PŘEKLAD

ANNA MAŠKOVÁ

Milá čtenářko,

tak co, strávila jste dovolenou – jak doufám teď, koncem jara, kdy Vám tento dopis píšu – konečně postcovidovou v Andachsteinu, v Agonu, v Montegově... nebo snad v knížectví Madlena? Že Vám jména těchto států nic neříkají? Tak to koukejte rychle napravit! Stačí si přečíst příběhy z edice Sladký život, s nimiž za Vámi přicházím tento měsíc.

Musím se přiznat, že mě baví pokoušet se vysledovat předobrazy fantastických zemí – knížectví, vévodství, království, šajchanátů či emirátů –, v nichž nechávají autorky odehrávat příběhy našich hrdinek a hrdinů. Někdy je to jednoduché... Například Andachstein je určitě Lichtenštejnsko... Tedy až na to, že jeho sousedem je Itálie, a ne Švýcarsko a Rakousko. A že jeho samostatnost závisí na tom, zda se vládce dočká nástupce, či ne, jako je tomu v případě Monaka a Francie.

Jindy se autorkám daří zašifrovat zdroj důkladněji... a někdy se mně na to dokonce přijít ani nepodaří. A tak nakonec jenom pobaveně mávnu rukou a začtu se do příběhu.

Protože ten... a samozřejmě láska, která zvítězí... je nejdůležitější!

S láskou

Váš Harlequin

Lynne Grahamová

MŮJ ZAPOMENUTÝ SŇATEK

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Innocent's Forgotten Wedding

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2020

Překlad:
Anna Mašková

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2020 by Lynne Graham
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2021
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, živícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN 978-83-276-6618-5 (EPUB)
ISBN 978-83-276-6624-6 (MOBI)
ISBN 978-83-276-6630-7 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Milly se úplně rozzářila, když se na displeji jejího levného mobilu ukázalo jméno Brooke. Vždyť už se svou nevlastní sestrou nemluvila celou věčnost!

A to, že jí teď Brooke volala, nemohlo znamenat nic jiného, než že ji potřebuje. A Milly velmi záleželo na tom, aby ji alespoň někdo potřeboval. Navíc byla hluboko uvnitř přesvědčená, že na ní sestře *záleží*, přesto, že se k ní nechová nejlépe. A je jen příliš hrdá na to, aby to přiznala.

Koneckonců, proč by se jí jinak Brooke svěřovala s tolika soukromými záležitostmi, kdyby v Milly viděla nejen sestru, ale zároveň i důvěryhodnou přítelkyni? Měly se prostě rády. Už i proto, že měly jen jedna druhou.

A také bylo logické, že Brooke zase potřebuje pomoc, když se teď její život změnil v takové peklo a chaos kvůli tomu příšernému a majetnickému tyranovi, jehož si omylem vzala. Musel to být hrozný muž, když mu vadilo i to, že si Brooke dál budovala svou vlastní kariéru. Dokonce se chtěl dát s tak krásnou a talentovanou ženou, jako byla ona, i rozvést.

Kvůli odporné pomluvě si teď myslí, že má Brooke s někým aférku. Že je mu nevěrná.

„Vůbec nechce slyšet moji pravdu! Stejně si myslím, že to všechno naplánoval schválně, aby měl důvod se mě zbavit. Určitě tomu pitomečkovi zaplatil za to, aby mě nalákal do hotelového pokoje, a pak tvrdil, že se se mnou vyspal!“ Tak nějak jí to tehdy líčila plačící Brooke.

„Ahoj, Brooke, jak se máš?“ řekla Milly vřele do telefonu.

„Potřebuji, aby ses za mne na pár dnů vydávala.“

„Pár... dnů? A kolik?“ zeptala se Milly vyděšeně. „Jsi si jistá, že to zvládnou? Vždyť víš, že umím vypadat a chovat se jako ty jen dokud na mne někdo nepromluví.“

„To neřeš. Budeš celou dobu zalezlá v luxusním hotelu v centru Londýna,“ řekla jí suše Brooke. „Nebudeš mluvit s nikým kromě pokojové služby. Dokonce nebudeš muset ani vyjít z pokoje.“

Milly se zamračila. „A na jak dlouho to bude?“ naléhala s obavami.

„Na pět, šest dnů. Víc ne,“ oznámila jí rázně Brooke.

„Tak to bohužel nepůjde, Brooke,“ namítla omluvně Milly. „Nechci přijít o práci.“

„Proboha, jsi snad neurochirurg? Co z toho děláš takovou vědu? Vždyť jsi jen obyčejná číšnice.“ připomněla jí jízlivě její sestra. „Takže si pak můžeš najít sezonní práci v podstatě kdekoliv. A jestli ti jde o to, abych ti zase zaplatila nájem, tak klidně!“

Milly věděla, že to byla pravda. Mohla celkem jednoduše najít jiné zaměstnání, a pokud jí Brooke

vynahradí rozdíl v platu tak, aby mohla zaplatit nájem za garsonku, tak neměla důvod nic namítat. Vybavila si sice, že minule, když jí Brooke slíbila zaplatit nájem, tak na to zapoměla, a Milly pak musela spát na pohovce u kamarádky, ale to byla spíš její, Millyina, chyba. Brooke toho má moc a Milly jí to měla připomenout. A ne se o tom stydět mluvit. Celkově byl Milly ale rozdíl v jejich finanční situaci dost trapný. A vůbec ji nepřekvapovalo, že s ní Brooke nikdy nechtěla být viděna na veřejnosti a že ji nikdy ani na chvíli nepozvala do svého vzrušujícího světa. Tedy, pokud se za ni Milly zrovna nevydávala. Ale Milly to nijak nevadilo. Byla šťastná, že není na světě jako kůl v plotě. Že má alespoň sestru.

Brooke ji poprvé vyhledala, když bylo Milly osmnáct a zrovna opustila dětský domov. Milly o sobě věděla, že je nemanželská. Ale to, jak viděla okolnosti jejího narození Brooke, ji dost šokovalo. Potom však postupně pochopila pocit zrady, který Brooke cítila, a ostrá slova sestře odpustila.

„Tvoje matka byla děvka, která málem zničila šťastné manželství mých rodičů!“ řekla jí tenkrát Brooke zle.

Ale aby Brooke nekřivdila, Millyina matka byla skutečně *tou druhou* ženou. Tou milenkou, která spala se ženatým mužem a ublížila tím jeho nevinné manželce a dítěti. Otec Brooke a Milly, bohatý obchodník s vínem William Jackson, měl několikaletý poměr s modelkou Natalií Taylorovou a vyhrožoval kvůli ní manželce, že ji opustí.

Bohužel, William zemřel na infarkt, když bylo Brooke patnáct a Milly devět let. A Millyina matka

Natalia zemřela při nehodě autobusu o několik let později, takže Milly musela do dětského domova.

Už při prvním setkání obě mladé ženy překvapila jejich neuvěřitelná podoba. Obě po otci zdědily kudrnaté platinově blond vlasy a modrofialové oči. Byly si podobné i v obličeji, až na to, že Milly měla o dost větší nos a méně jemné rysy než Brooke. A tak se o ní spíše dalo říci, že je hezká, zatímco Brooke byla vyloženě krásná.

Byl to nápad Brooke, že by se za ni mohla Milly občas převléknout a nahradit ji na nudných akcích. Nebo poplést otravné paparazzi, kteří ji pronásledovali na každém kroku a občas by ji mohli sledovat i na místa, kde chtěla mít soukromí. Brooke totiž byla posedlá tím, aby byl její mediální obraz dokonalý, bezchybný. A tak nechtěla riskovat zveřejnění jakékoliv nevhodné fotky.

A protože chtěla, aby ji Milly zastupovala i na důležitějších akcích, nabídla jí plastiku nosu, která by její velký nos změnila na sestřin ušlechtilý a jemný. Milly však tento plán rázně odmítla. Ne proto, že by tolik milovala svůj nedokonalý nos, ale proto, že do operace se jí zrovna dvakrát nechtělo.

Brooke se s ní tehdy kvůli tomu hrozně pohádala a pak s ní úplně přerušila styky. A když se nakonec po šesti týdnech ozvala, Milly z toho byla tak šťastná, že na operaci nakonec kývla. Její proměnu pak vždy doplnil zkušeně udělaný mejkap.

Když se Milly poprvé vydávala za Brooke, aby se její sestra mohla vyhnout jedné nudné charitativní akci, byla dost vyděšená. A to přesto, že na sobě měla sestřiny šaty a díky nalíčení vypadala do puntíku

jako ona. Nikdo si však ničeho podezřelého nevšiml a Milly si poprvé v životě připadala jako někdo úspěšný, jako někdo, kdo patří do velkého třpytivého světa. A když jí Brooke po tom večírku vděčně děkovala, Milly měla uvnitř tak nádherně hřejivý pocit, že už se snad v té samé chvíli těšila na to, až se bude moci za svou krásnou sestru vydávat podruhé. Navíc zjistila, že je to vlastně zábava, oblékat se do drahého oblečení a hrát si na někoho jiného. Její vlastní život byl dost nudný.

A teď, když byla Brooke kvůli rozpadajícímu se manželství v tak složité situaci, Milly věděla, že musí pro svoji sestru udělat naprosté maximum.

„A kde budeš ty, zatímco já budu v tom hotelu?“ zeptala se zvědavě.

„Ale, budu na takové malé diskrétní dovolené. A teď mě napadlo, že budu vlastně potřebovat tvůj cestovní pas,“ řekla Brooke. „Neodvážím se cestovat se svým. To by hned každý věděl, kde jsem.“

Milly se zamračila při zmínce o pasu, ale pak se musela usmát při slovech o dovolené. Dovolaná byla přesně to, co její chudinka sestra potřebuje v tak stresujícím období jejího života nejvíce. A jestli jí k tomu pomůže to, aby Milly seděla v nějakém luxusním hotelu, četla si knížky, listovala časopisy a koukala na televizi, bylo by neskutečně sobecké sestru odmítnout, nebo jí nedat svůj pas. „Dobře. Udělám to.“

„Můžeš si s sebou vzít jen jednu malou tašku. Zavazadlo s oblečením jsem ti už zabalila a převlékneš se v autě,“ oznámila jí Brooke. „A v autě tě i namaluji. Jde mi to lépe než tobě.“

Když se domluvily, že pro ni Brooke zajede autem,

Milly si rychle narovнала žehličkou vlasy. Brooke svoje kudrnaté vlasy nesnášela a bez vyžehlených vlasů by nevyšla ani před dům. Pak si zabalila cestovní pas, spodní prádlo a několik knížek. Venku lilo jako z konve, tak se co nejrychleji schovala pod deštníkem, aby jí déšť nepokazil účes. Brooke by zuřila, kdyby Milly neměla vlasy dokonale upravené a rovné, bez sebemenšího náznaku vln.

Milly nejprve rychle zašla do kavárny, kde pracovala, a dala z vážných rodinných důvodů okamžitou výpověď. Nesnášela, když musela zklamat jiné lidi, ale Brooke měla pravdu, určitě by pro ni nemělo být těžké najít si jinou práci. I tak měla ale velký pocit viny za to, že své zaměstnavatelce nemohla dát více času na to, aby si za Milly našla náhradu. Ale, když se to vezme kolem a kolem, Brooke si po tom všem, čím si nedávno prošla, tu dovolenou vážně zasloužila. A Milly na sebe může být pyšná, že je pro ni rodina na prvním místě.

Brooke vypadala v otevřeném okně limuzíny prostě nádherně. Byla jako vždy dokonale upravená. A v černé kožené bundě, jasně červených úzkých šatech a na velmi vysokých jehlách vypadala opravdu božsky. Milly se ale při pohledu na ni zároveň nemohla ubránit myšlence, že svlékat si a oblékat ty šaty v autě za jízdy asi nebude nic snadného.

„Tak dělej, nasedej už,“ utrhla se na ni Brooke. „Nikdo nás nesmí vidět spolu!“

„A co řidič?“ zeptala se zmateně Milly, když se dveře limuzíny zavřely a obě ženy už byly bezpečně ukryté před zraky kolemjdoucích.

„Platím mu dost velkoryse za to, aby mlčel!“

odpověděla Brooke a zaklapla přepážku mezi zadní částí limuzíny a prostorem pro řidiče. „A teď mi pomoz s těmi šaty... A hlavně nezapomeň, že potřebuji tvůj pas.“

„A není to nezákonné, cestovat na cizí pas?“ zamumlala Milly znepokojeně. „Určitě si ho *musíš* půjčit?“

Brooke na ni upřela zlostný pohled. „Nemám na vybranou. Kdybych jela pod svým jménem, tak mě může každý najít během chvilky. Ale ty nikoho nezajímáš, jsi nikdo, a tak budu pod tvým jménem v bezpečí.“

Milly s tím neochotně musela souhlasit, dala jí svůj pas a začala jí pomáhat při svlékání šatů.

„Panebože, stačilo, abych tě pustila na pár měsíců z dohledu a už se z tebe zase stala ošklivka. Jak se chceš za mě proboha takhle vydávat? Vždyť máš úplně odporné nehty!“ stěžovala si Brooke, když vzala Milly za ruku a uviděla krátké, nenalakované nehty. „Copak nevíš, že já jsem vždy od hlavy až k patě dokonale upravená? Až přijdeš do hotelu na recepci, tak ty ruce, prosím tě, nějak schovej a vůbec je neukazuj. A pak si objednej manikérku přímo na pokoj!“ netrpělivě jí nařizovala.

„Promiň,“ zamumlala Milly a raději sestřiny výtky nijak nekomentovala, aby ji ještě více nepodráždila. „Kdy by ses tedy měla vrátit, Brooke?“

„Sakra... že ty jsi zase ztloustla? Zatáhni pořádně to břicho!“ obořila se na ni našťavaně Brooke, když se na Millyiných zádech marně snažila dopnout zip velmi těsných šatů.

Milly byla sice od narození malinko oblejší a téměř

o palec nižší než její sestra, ale nic neřekla. Věděla, že zcela určitě nemá nadváhu, že má jen mírně vyvinutější křivky, především v oblasti prsou. A navíc, když se začala vydávat za Brooke, shodila téměř šest kilogramů, aby se pohodlně vešla do sestřina oblečení. I když to znamenalo vyhýbat se některým oblíbeným jídlům a výrazně omezit svou lásku k čokoládě.

Brooke se zatím na sedadle vedle ní začala oblékat do džínsů a topu s dlouhými rukávy. Dlouhé vlasy si učesala do copu a stočila pod kšiltovku. Pak z kabelky vytáhla mokré ubrousky a začala se odličovat.

„Připadá mi to, jako bychom byly nějaké tajné agentky,“ poznamenala Milly vesele.

„Bože, nebuď tak dětinská, Milly!“ netrpělivě se na ni utrhla Brooke. „Máš vůbec ponětí o tom, jak moc mi záleží na této dovolené? Je to příliš důležité, než abys o tom vtipkovala. Setkám se tam totiž s někým, kdo by mi mohl dát filmovou roli.“

„No, pro mě je tahle výměna a převlékání v autě dost vzrušující,“ svěřila se jí Milly a podívala se na Brooke omluvným pohledem. „Promiň. Myslím, že být zavřená v hotelu bude docela nuda, takže si chci trochu užít alespoň tuto zábavnou část.“

„Úplně jsem zapoměla, že budeš potřebovat moje prsteny, ale hlavně je, proboha, neztrať! Možná je budu muset později prodat,“ přiznala nevrle Brooke, sundala si zásnubní a snubní prsten podala jí je. „Ten bastard, Lorenzo! Taký mi mohl nechat pár milionů. Ale to on ne. Neměla jsem tehdy podepisovat tu pitomou předmanželskou smlouvu. Byla bych na tom teď podstatně lépe. Takhle nedostanu ani halíř navíc. No nic, za několik let bude tohle všechno jen špatnou

vzpomínkou. A můj nový manžel bude módní ikonou jako já. Nebo hercem. Rozhodně ne takovým suchočem, jako je ten ubohý bankéř Lorenzo!“

Milly byla zklamaná dnešní sestřinou obzvláště špatnou náladou, a tak raději nic neříkala a navlékala si všechny prsteny, zatímco jí Brooke podávala svou tašku a bundu. „Myslíš, že až se vrátíš, že bychom mohly být na jeden dva dny spolu?“ zeptala se nesměle.

„A to jako proč?“ zeptala se Brooke.

„No, už je to dost dlouho, co jsme se naposledy viděly a popovídaly si spolu,“ tiše řekla Milly. „Moc bych si to přála. A možná i ty by ses cítila lépe, kdyby ses vyprávěla a se vším se mi svěřila.“

„Cítím se dobře i bez svěřování.“ Brooke otevřela přepážku k řidiči, vzala do ruky taštičku s mejkapem a přikázala řidiči, aby zrychlil, jinak nestihne letadlo. „Když jsem tě poprvé vyhledala, bylo to jen ze zvědavosti. Ale teď už zvědavá nejsem. Zachovala jsem se k tobě velmi dobře, to umíš uznat. Udělala jsem z tebe elegantní ženu a díky mně teď máš konečně hezký obličej. Tak co víc bys ještě chtěla? Hlavně se už konečně rozluč s představou, že by z nás dvou mohly být kamarádky. Tvoje matka spala s mým otcem, zatímco byl *ženatý* s *mojí* matkou. Uvědomuješ si vůbec, že chudák moje matka chtěla kvůli vám dvěma spáchat *sebevraždu*?“

Milly zbledla. To netušila. „Moc se omlouvám, Brooke, ale... no, doufala jsem, že se přes to všechno přeneseme, když jsme sestry.“

Brooke nadzvedla Millyinu bradu, aby jí mohla nalíčit rty. „Usměj se... ano... a vydrž takhle, než to

dodělám. No, a abych ti odpověděla na tvoji otázku, tak ne, přes to se teda nepřeneseme. Rozhodně se nemůžeme přenést přes fakt, že tvoje matka chrápala s mým otcem. A stejně nechci žádnou kamarádku. Kamarádky člověka jenom zklamou a pak ho ještě za zády pomlouvají.“

„To bych já *nikdy* neudělala!“ zaprotestovala Milly.

„No, zatím jsi to neudělala, to je fakt,“ souhlasila neochotně Brooke. „A uznávám, že jsi mi byla doteď velmi užitečná. Ale jinak nemáme zhola nic společného, Milly. Jsi chudá jako kostelní myš. A nevzdělaná. A kdybych ti nezaplatila hodiny rétoriky, tak bys doteď mluvila jako buran. Jako nemožná husička z vesnice. Baví tě pletení a návštěvy knihovny. O čem bychom se spolu asi tak mohly my dvě bavit? Do pěti minut bych se nudou uzívala k smrti.“

Milly zbledla, ztuhla a vynadala si, že byla tak hloupá a slepá. Příliš dlouho přivírala oči nad tím, jak chladně se k ní sestra chová. A přitom ze srdce doufala, že ji Brooke časem přijme jako svou opravdovou sestru a že zapomene na hříchy jejich rodičů. Ale teď si poprvé uvědomila, že se Brooke nezmění. Že bude už navždy pořád rozhořčená nevěrou jejich otce stejně, jako byla, když se poprvé setkaly.

Brooke uklidila taštičku s mejkapem a znovu popohnala řidiče, aby šlápl na plyn.

Děšť se mezitím změnil v průtrž mračen, proudy vody bičovaly okna a skoro nebylo vidět ven. *To je vážně příšerné počasí*, pomyslela si Milly a potlačila bolest nad tím, že ji sestra nazvala nudnou a nevzdělanou. Byla sice pravda, že toho se sestrou neměly

moc společného, tedy kromě genů a fyzické podoby, ale přece jen jim v žilách tekla polovina stejné krve. Nicméně teď bylo víc než jasné, že k ní Brooke necítí sebemenší sesterský cit. Sice se jí často svěřovala se svými problémy, ale znamenalo to pro ni vůbec něco? Možná Brooke jen došlo, že Milly je důvěryhodná a nic z toho neprozradí. Nebo byla Milly jen ve správné chvíli na správném místě? Zrovna, když se Brooke potřebovala někomu svěřit?

„Tohle je naposledy, co se za tebe vydávám, Brooke,“ řekla Milly tiše, ale rozhodně. „A jestli mám být upřímná, tak mě mrzí, že jsem s tím vůbec kdy začala.“

„Proboha, to musíš zrovna teď začít dělat problémy?“ dožadovala se vztekle Brooke.

„Nesnažím se dělat problémy. A rozhodně tě teď nenechám ve štychu,“ odpověděla napjatě Milly. „Ale až tohle skončí, tak už se za tebe nebudu znovu vydávat.“

Brooke se na ni usmála svým okouzlujícím úsměvem a stiskla jí ruku. „Promiň, že jsem na tebe byla tak protivná, ale jsem teď v takovém spěchu. A celkově mám šíleně pocuchané nervy, víš? A hele, už jsme skoro u hotelu. Hlavně se nebav s personálem. Já se nikdy nebavím s podřadnými lidmi. Zůstaň v pokoji a nejez nic nezdravého. Jsem známá tím, že jím jen zdravě a mám v plánu točit videa s kondičním cvičením. Jo, a až se ubytuješ, tak opravdu nechoď z hotelu nikam ven. Lidé vědí, že je moje manželství v troskách, a nevypadala bych lidsky ani sympaticky, kdybych nebyla alespoň trochu smutná. A nepotřebovala se na chvíli stáhnout do soukromí...“